

РЕШЕНИЕ

№ 10808

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12349** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявано от инж. Й. В. - председател на УС на АПИ, чрез гл. юрк. С. Г., против Решение № 4377/04.10.2024 г., постановено по АНД № 11189/2024 г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав, с което е отменен електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на „ГОЧИ – 2005“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно въззивният състав приема, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш с доводи, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП предоставя възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3, За и 3б от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП. Посочва съдебна практика, съгласно която въпреки че в разпоредбата на чл.

189ж, ал. 1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП. Сочи, че в такъв смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, към която препращал самият чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на ЕФ, издаден на 19.02.2021 г. от АПИ, като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - „ГОЧИ – 2005“ ЕООД, чрез адв. П. П. от АК – Б., счита касационната жалба за неоснователна, а обжалваното съдебно решение за правилно. Излага доводи, че правилно СРС е преценил, че към момента на съставяне на ЕФ законът не е предвиждал такава възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. Обосновал е извод, че размерът на имуществената санкция е в разрез с чл. 4, параграф 3 от ДФЕС и чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, тъй като директивата вменява задължение на държавните – членки при установяване на наказанията същите да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи. Позовал се е на практиката на СЕС по съединени дела С-497/15 и С-498/15. Претендира присъждането на разноски за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 02.07.2021г. в 11:58 ч. в [населено място] по път А-6 км. 50+427 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа се движело ППС влекач Д. ФТ ХФ 105, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ГОЧИ – 2005“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с техн. допустима маса 20 500, брой оси 2, Екологична категория ЕПС, в състав с ремарке с общ брой оси 5 и обща допустима маса от 44 000, за което ППС не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Това било установено с устройство № 10181, представляващо елемент от ЕССПТ по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. С оглед установеното, административнонаказващият орган приел, че „ГОЧИ – 2005“ ЕООД, като собственик на процесното ППС, е извършил нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, за което е наложена имуществена санкция на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

При преценка на законосъобразността на обжалвания ЕФ СРС е приел, че в хода на проведеното АНП са допуснати съществени процесуални нарушения, основания за неговата отмяна. Това е така, тъй като не била спазена процедурата, предвидена в закона за ангажиране административнонаказателната отговорност на „ГОЧИ – 2005“ ЕООД. Според въззивния съд ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП ясно регламентира, че при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Следователно единственото отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП е предвидено при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. За неоснователни са приети и възраженията за изтекла давност за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството.

По тези подробно мотивирани съображения СРС е отменил обжалваният пред него ЕФ.

Решението е правилно.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е, ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл.179, ал.3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3 - 3в ЗДвП се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба – на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл.179, ал.3 ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3 ЗДвП, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Разпоредбите на чл.167а, ал.1, ал.2 и ал.4 от ЗДвП уреждат правата и задълженията на Агенция „Пътна инфраструктура“ при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал.1), както и действията по изпълнение на функциите по

този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в.“ (ал.2, т.8), както и задълженията на Агенция „Пътна инфраструктура“ да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в. (ал.4). Посочените разпоредби не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Преценката на СРС, че при издаването на електронен фиш не намира приложение срокът по чл. 34 от ЗАНН, е правилна. Според Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС, постановено по т.д. № 1/2013 г. издаването на електронен фиш, въведено в ЗДвП, е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. Електронният фиш е приравнен на НП само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване, като от това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. С оглед систематичното й място, разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН установява срокове за съставяне на актове за установяване на административни нарушения и издаване на наказателни постановления, които не са част от специалното производство по санкциониране на нарушение посредством издаването на електронните фишове. Относно формата, съдържанието, реквизитите и процедурата по издаване на електронни фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително и спазването на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН. След установяване и заснемане на

нарушението следва да бъде съобразен единствено общият срок за административнонаказателно преследване от 4 години и 6 месеца, предвиден в чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс, който в случая не е изтекъл и дружеството неоснователно се позовава на него.

Като е отменил издадения електронен фиш, въззивният съд е постановил решението си в съответствие със закона и при липса на визираните в жалбата касационни основания, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора искането на ответника за възстановяване на разноските за адвокатско възнаграждение за тази инстанция се явява основателно, но недоказано. По делото не са приложени доказателства за размера на уговореното адвокатско възнаграждение, както и доказателства, че такова е платено. Доколкото е преклудирана възможността за представяне на списък с разноски, то съдът приема, че такива не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4377/04.10.2024 г., постановено по АНД № 11189/2024 г. по описа на СРС, НО, 111-ти състав.

ОТХВЪРЛЯ искането на „ГОЧИ – 2005“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] чрез адв. П. за присъждане на сторени пред касационната инстанция разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.